

ענג שבת

פרשת: כי תשא - ויקהל

עלון מס' 11 (1160) (שנה שלושים)

יוצא לאור ע"י העמותה להשרשת ערכים יהודיים לאומיים

י"ז באדר א' ה'תשע"ז (26.02.2016)

מועדי השבת כי תשא

ער"ש מוצ"ש	י-ם	18.12	16.58
	ת"א	18.13	17.13
	חיפה	18.12	17.04
	ב"ש	18.14	17.16
	אילת	18.12	17.09

זמני היום והלימודים היומיים:

משבת כי תשא - יום ו'	(אופק ת"א)
עלות השחר	4.34 - 4.41
זמן הנחת תפילין	5.15 - 5.22
הנץ החמה (מישור)	6.05 - 6.12
הנץ החמה (הנראה)	6.09 - 6.17
ס"ז ק"ש מג"א	8.13 - 8.17
חצות היום	11.52 - 11.54
מנחה גדולה	12.23 - 12.24
שקיעת החמה	17.41 - 17.36
צאת הכוכבים ב'	18.31 - 18.26

דף יומי: גיטין עו - פב

מועדי השבת ויקהל פרשת שקלים

ער"ש מוצ"ש	י-ם	18.17	17.04
	ת"א	18.19 <td>17.19</td>	17.19
	חיפה	18.18 <td>17.09</td>	17.09
	ב"ש	18.19 <td>17.22</td>	17.22
	אילת	18.17 <td>17.15</td>	17.15

זמני היום והלימודים היומיים:

משבת ויקהל - יום ו'	(אופק ת"א)
עלות השחר	4.26 - 4.33
זמן הנחת תפילין	5.06 - 5.14
הנץ החמה (מישור)	5.56 - 6.04
הנץ החמה (הנראה)	6.00 - 6.08
ס"ז ק"ש מג"א	8.08 - 8.13
חצות היום	11.51 - 11.52
מנחה גדולה	12.21 - 12.23
שקיעת החמה	17.46 - 17.41
צאת הכוכבים ב'	18.36 - 18.31

דף יומי: גיטין פג - פט

לזמנים נוספים בכל הארץ שלח את המילה "זמן" ובקשתך למספר 1315.
 לדוגמא: "זמן שקיעה מחר בטבריה"
 את העלון ניתן למצוא באתר www.yeshiva.org.il
 וגם באתר מורשת בקטגוריית עלוני שבת www.moreshet.co.il
 ב"מדעי יהודי"

יו"ר העמותה והעורך עו"ד שמואל כהן
 כתובת: רח' בלוד 3, ת"א
 טל: 03-5234063, פקס: 03-5234054
 דוא"ל: smuladv@netvision.net.il
 עיצוב: חגואל שפיצברג 054-6695400

כוחן של הנשים

בפרשת ויקהל מתוארים שלבי עשיית המשכן והכנת שאר אביזרי המשכן, כלים, בגדים וכו'. במהלך כל תהליך ההכנה אנו עדים למציאות של תרומות ותהליכי עבודה ושאר חיבורים לעבודת המשכן.

אם נתבונן לעומק נגלה שפן מיוחד בהקמת המשכן מוקדש והוטל על הנשים, בכל מלאכת המחשבת של הקמת המשכן תופסות הבנות מעמד של מוליכות ומקדמות את הרגש הפנימי שבאישיותן.

התורה מדגישה לנו במספר מקומות את ההתעלות וההקרבה של הנשים: א. "ויבאו הנשים על הנשים" (שמות לה, כב) ומבאר רבינו בחיי כי הנשים באו שם תחילה וכאשר הגיעו הגברים מצאו את נשותיהן שהגיעו לפנייהן וזאת מעלתן הגבוהה שנזדרזו למלאכת המשכן יותר מן האנשים.

ב. מצאנו במעשה העגל שסירבו הבנות לתת את תכשיטיהן ועל זה רמז שלמה המלך "ואישה בכל אלה לא מצאתי" (קהלת ז, כח) וכאשר עבדו ישראל את העגל לא נמצאה מהן אישה.

ג. בתרומת המשכן נתנו את תכשיטי הזהב שלהן בחפץ גדול שהרי הכתוב ג. "ויבאו הנשים על הנשים" (שמות לה, כב).

ד. מצאנו שנטלו הנשים חלק בבניית המשכן ב"פן המקצועי": "וְכָל-אִשָּׁה חַכְמַת-לֵב, בְּיָדֶיהָ טוֹו; וַיָּבִיאוּ מִטוֹה, אֶת-הַתְּכֵלֶת וְאֶת-הָאַרְגָּמָן, אֶת-תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי, וְאֶת-הַשֵּׁשׁ. וְכָל-הַנְּשִׂימִים-אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֶתְנָה, בְּחֻכְמָהּ: טוֹו, אֶת-הָעֲזִים" (שמות לה, כה-כו).

ה. ולבסוף הצטיינו הנשים בתרומה ייחודית מאוד - "המראות הצובאות". נטלו הנשים את המראות המיוחדות שלהן עוד מימי מצרים ותרמו אותן לבניית המשכן. תרומה זו בתחילה לא רצה משה לקבלה מפני שחשש שנוצרה מלכתחילה למטרה פסולה לגרות היצר הרע אך הקב"ה אמר לו שיקבל מהן באהבה ובשמחה והעיד שתרומה זו חביבה עליו ביותר. זאת מפני שבתרומה זו הצליחו הנשים להעמיד ולהחיות את האומה במצרים. שהרי בזמן השיעבוד היו בעליהן חוזרים מיואשים לגמרי ללא רצון להורות ילדים לחיי עבדות של פרך והנשים השכילו להתייפות במראותיהן ולראות את חיי הנצח ואת גאולתה של האומה ומתוך כך העמידו צבאות רבות במצרים.

קול הדממה הדקה של בנות ישראל בתהליך השיעבוד במצרים נתן את העוז להעמיד עם שלם. קול מסירות הנפש של בנות ישראל שלא רצו להיכנע לתכתיבי האויב המצרי אלא העדיפו על כל הקושי הפיזי והנפשי להעמיד צבאות בכל האמצעים שהיו בידיהן.

בכוח זכות זו מצטווה משה להעמיד את הכלים האלו בפתח עבודת הכהנים כדי ללמד את הכהן שיראה ויזכור את מסירות הנפש של בנות ישראל למען נצחיותם של עם ישראל, כדי שכל כהן בשעה שהוא נכנס לסדר העבודה ישם על ליבו את רגש הקדושה למען ייחוד שמו של בורא עולם.

על זריזותן וכוחן נתברכו הנשים "שנתן להן הקב"ה את הזכות שישמרו ממלאכה בראשי החודשים יותר מן האנשים שנאמר בתהילים קג: 'המשביע בטוב עדיין תתחדש כנשר נעורייכי' (פרקי דרבי אליעזר) על מדרש זה פירש ר' מרדכי כהן מגורי הארי: ג' מועדות כנגד האבות וי"ב חודש כנגד שבטי ישראל וכשחטאו ישראל נתן כח החודשים לנשים.

כשם שהכיר והמים שבמשכן ובמקדש נועדו לחדש ולטהר את ידיהם ורגליהם של הכהנים העוסקים במלאכת הקודש. כך אנו מחוייבים ללמוד ולחדש את כוחנו להזדרז ולהיטהר בעבודת הקודש.

הרב **יעקב ציקוטאי**, רב העיר מודיעין מכבים רעות

העלון מוקדש לזכר ולע"נ
י' ישראל איסר מר ז"ל,
 נפטר ב-כ' באדר תשמ"ז. יהי זכרו ברוך!

מטיילים ונהנים עם אסיה טרוול, טיולי איפות עם אוכל פשר ליעדים הקסומים בעולם

פנסיון מלא כשר*

מסלולים יחודיים

מיטב המדריכים

<p>תאילנד כולל מוקט וציגנ מאי קופיפי 15 ימים 17/03, 23/05, 14/11, 19/12</p>	<p>גאורגיה וארמניה תרבות נסתרות ונופי הקווקז 8/12 ימים 22/05, 19/06, 03/07, 15/08, 11/09</p>	<p>מוסקבה וסנט פטרבורג היסטוריה, אומנות ותרבות 9 ימים 15/06, 06/07, 20/07, 18/08, 31/08</p>	<p>אזרבייז'אן אושר וקדמה בין הרי הקווקז 7/9 ימים 19/06, 10/07, 10/08, 18/09</p>	<p>ארה"ב וקנדה מחוף לחוף 22 ימים 17/05, 12/07, 06/09</p>	<p>יפן ארץ השמש העולה 13 ימים 27/03, 15/05, 11/09, 30/10</p>
<p>מרוקו ערי המלכה ושוקים סטגוניים 11 ימים 23/03, 29/05, 19/06, 10/07, 11/09</p>	<p>צפון איטליה אגמים והדולמיטים 7 ימים 22/06, 13/07, 17/08</p>	<p>אוזבקיסטן ליבה של דרך המשי 7/9 ימים 24/05, 14/06, 12/07, 30/08, 13/09</p>	<p>מונגוליה טיול ג'יפים לשחרי מסעות! 13 ימים 18/06, 20/08</p>	<p>סין כולל הונג קונג ומקאו 16 ימים 16/05, 13/06, 04/07, 05/09, 31/10</p>	<p>קירגיזסטן טיול ג'יפים כולל 3 אגמים 11 ימים 10/07, 15/08, 04/09</p>

המחירים הינם לאדם בחדר זוגי ע"ב פנסיון מלא כשר [ארוחות בוקר וערב + כריכים לצהריים] וכוללים מס נמל, היטל טבחון ומחיר דלק נכון ליום 01.02.16 המחירים אינם כוללים ביטוח בריאות ומטען וכל תוספת במיסי נמל ושינויים במחירי דלק אשר ייגבו מהנוסעים כמקובל. אין כפל מבצעים. ט.ל.ח.

03-5256677
 WWW.ASIATRIVEL.CO.IL

לפרטים והזמנות

אננה
 תנועת האישה הדתית לאומית
 זוכת פרס ישראל

והיא נפרחת עלתה

כנס בגבורות אמונה

יום ג', כ"א באדר א' תשע"ו 1.3.2016
 מרכז וואהל, אוניברסיטת בר-אילן

בשיתוף האגף לתרבות תורנית במשרד החינוך הרשמה אישורי השתתפות באתר אמונה ובסניפים.

דרך השלום 11, תל-אביב | טלפון: 03-6179200 | www.emunah.org.il

דיני השבוע ומנהגיו

שבת פרשת כי תשא

הפטרה: "זיהי ימים רבים" (מלכים א' יח, א). הספרדים מתחילים מפסוק כ': "ישלח אחאב".

שבת שקלים פרשת ויקהל

מוציאים 2 ספרי תורה. בספר הראשון 7 קרואים בפרשת פקודי. בספר השני מפטיר בפרשת שקלים, בפרשת כי תשא, מתחילת הפרשה עד "על נפשותיכם" (שמות ל, י"א – ט"ז).

הפטרה: הספרדים: "זכרת יהודיע" (מלכים ב' יא, ז). האשכנזים מתחילים (מפרק יב, א): "בן שבע שנים יהואש".

מברכים החדש: אדר שני

ראש חודש אדר שני ביום החמישי וביום השישי הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה. (אין אומרים "ולמחרת")

המולד: ליל רביעי שעה 31, 9 דקות ו-15 חלקים.

אין אומרים אב הרחמים ואין מזכירים נשמות.

יום רביעי ערב ראש חודש אומרים במנחה תפילת יום כפור קטן ואין אומרים תחנון.

יום חמישי ושישי ראש חודש.

פרשת שקלים

השבת הראשונה לארבע פרשיות.

משנה מגילה פרק ג' משנה ד': "ראש חדש אדר שחל להיות בשבת – קורין בפרשת שקלים, חל להיות בתוך השבת (אמצע השבוע) – מקדימין לשעבר, ומפסיקין לשבת אחרת. בשניה זכור, בשלישית פרה אדומה, ברביעית החדש הזה לכם, בחמישית חזרין לכסדרך". משנה הראשונה של מסכת שקלים: "באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים".

גמרא מגילה (דף כט): "תנן התם: באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים (מסכת שקלים). בשלמא על הכלאים – דזמן זריעה היא, אלא על השקלים מנלן? אמר רבי טבי אמר רבי יאשיה: דאמר קרא: "זאת עלת חדש בחדשו" (במדבר כ"ח) אמרה תורה: חדש והבא קורבן מתרומה חדשה. וכיון דבניסן בעי אקרובי מתרומה חדשה, קדימין וקרינן באחד באדר, כי היכי דליתו (שיביאו) שקלים למקדש".

מה נקרא בתורה? "... מאי פרשת שקלים? רב אמר: "צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי" (במדבר כ"ח), ושמואל אמר: "כי תשא". ונקבע לקרוא בפרשת כי תשא.

בפרשה מופיעות שלש פעמים המילים: "תרומת-ה" ומכאן המנהג לתרום 3 חצאי שקלים.

הפטרה: שם בגמרא: "מיתבי: ראש חודש אדר שחל להיות בשבת קורין בפרשת שקלים, ומפטירין ביהודיע הכהן. בשלמא למאן דאמר כי תשא – היינו דמפטירין ביהודיע הכהן, דדמי ליה, דכתבי: כסף נפשות ערכו".

מחצית השקל

כתב החינוך במצוה קה: שיתן כל אחד מישראל מבין עשרים שנה

ומעלה בין עני בין עשיר מחצית השקל משקל שהוא משקל עשרים גרה בכל שנה ליד הכהנים שנאמר (שמות ל"ג) זה יתנו כל העובר על הפקודים והיו מניחים הכל בלשכה אחת שבמקדש ומשם היו מוציאים לקנות תמידין ומוספין... משרשי המצוה, שרצה הקב"ה לטוב כל ישראל ולזכותם שיהיה יד כולם שוה בדבר הקרבנות הקרבים לפניו כל השנה ובהתמדה, ושיהיו הכל, אחד עני ואחד עשיר שוים במצוה אחת לפניו. ברמב"ן על התורה העיר שלא בעל הלכות ולא מוני המצות לא מנו את מצוה זו של העשיר לא ירבה והדל לא ימעט.

הרמב"ם בהלכות שקלים (פרק א' הלכה א'): מצות עשה מן התורה ליתן כל איש מישראל מחצית השקל בכל שנה ושנה וכו'. אינו נותנו בפעמים רבות היום מעט ולמחר מעט אלא נותנו כולו בפעם אחת. במשנה בכורות ח', ז': וכולן נפדין בכסף ובשוה כסף חוץ מן השקלים. משמע שיש דין מיוחד בשקלים שיש לתת בדוקא מטבע בדומה לדין "כסף צורה" שיש בדמי מעשר שני. וכן משמע ברש"י מסכת בכורות (דף מט ע"ב על המשנה הנ"ל): חוץ משקלים: שקלים הבאים בלשכה באדר אין מביאין שם אלא מטבע של חצי שקלים. וכן דעת הרמ"א היא שצריך לתת רק מחצית המטבע של אותו מקום וזמן. בשו"ת יחזה דעת (ח"א סימן פ"ו) כתב שלכתחילה ראוי לתת שיעור מחצית השקל של תורה שהוא 9.6 גרם כסף טהור.

הלכה למעשה

בזמן שבית המקדש היה קיים, בחודש אדר כל זכר מישראל חייב היה להביא את שקלו להקרב קרבנות הציוה. אף בזמן הזה נוהגים לעשות זכר למצות מחצית השקל. המנהג לתת אחר מנחה בערב פורים, ועד לפני קריאת המגילה.

הנתינה כזכר למחצית השקל היא במטבע היוצא במדינה הנושא את השם 'חצי' (למשל: חצי שקל, חצי לירה, חצי דולר). למעשה נוהגים לתת שלשה חצאי מטבע, משום שבפרשת מחצית השקל (שמות ל, יג-טו) נאמרה שלש פעמים המלה 'תרומה' או 'מחצית'. לפיכך נותנים דווקא במטבעות שנקראים חצי (ודאי לא בשטרות נייר). יש המקפידים לתת שלשה חצאי מטבעות העשויים ממתכת של כסף, דוגמת מחצית השקל של תורה, שהיה של כסף. נהוג כי בבתי הכנסת יהיו שלשה מטבעות של כסף הנושאים את השם 'חצי' (שו"ע או"ח תרצד, א באור הלכה). בכף החיים (שם אות כ) מובא המנהג לחשב לפי שווי חצי שקל כסף אמיתי, ומדובר בין 7 ל-8 גרם כסף.

בעדות המזרח יש שנהגו לתת שווי משקלו של מטבע מחצית השקל של תורה, שהוא כאמור 9.6 גרם כסף טהור נחלקו בחובת מחצית השקל אם היא מגיל עשרים או מגיל שלש-עשרה, וכיוצא בזה לגבי נתינה לזכר למחצית השקל. אך נהוג לתת גם בעבור קטנים ונשים, ומי שנתנו בעבורו פעם אחת, אין פוסקים לתת בעבורו עד שיגדל ויתן בעצמו.

זהירות רבה יש לנהוג בנתינה – כי היא רק "זכר למחצית השקל". אין לומר כי היא "מחצית השקל", אלא "זכר". שכן המקדיש לבית המקדש בזמן הזה הקדשו והוא אסור בהנאה אפילו לצרכי מצוה וצדקה.

פרפראות בשבעה שערים
ספר מהודר ומלא חומר המציג את מורשת ישראל לדורותיה
מאת ד"ר שמעון אביגל
מרצה ליהדות, חינוך ומשפט עברי

לפרטים והרשמה: שמעון נייד: 052-3611441 | פקס: 08-9268663

שקט כמו הר זורם כמו נהר

משה ב. א.
מטפל וחוקר צמחי מרפא

במעמד הר סיני, אומרים לנו חז"ל, תוקן חטא העגל ו"פסקה זוהמתן של ישראל". איזו זוהמה פסקה? זוהמת הנחש שהביאה את המוות לעולם.

ורק חטא העגל הפיל אותנו בחזרה למעמד של בני התמותה. על כונתו של הקב"ה לשלוח את עם ישראל לארץ בלווי מלאך, עונה משה תשובה מדהימה "אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה". אתה בא איתנו או שתשאיר אותנו כאן. לא מעט עזות דקדושה הפעיל כאן משה למזלנו.

זוהי סוגיה מרכזית בייחודיות של עם ישראל מכל העמים. התגלות בורא עולם בעולם נעשית בעיקר על עם ישראל. יש ויכוח אצל חז"ל האם המקדש הוא לכתחילה או שבעקבות חטא העגל. אבל מה שברור הוא שמשה מנצח במלחמתו להשראת השכינה בישראל ומצליח להוציא מהקב"ה את ההבטחה "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם".

מספרים על הרבי מלובוביץ' שהיה פוסע בכל בוקר לבית המדרש שלו. בדרך עמד שם גוי אחד שהיה אומר לו 'בקר טוב' והרבי היה נכנס איתו לשיחה של מספר משפטים וממשיך. אחרי מספר מטרים עמד שם בכל בוקר אברך שהיה אומר לרבי 'בוקר טוב' גם הוא. הרבי היה מרכיץ את ראשו אליו בברכת שלום וממשיך. אחד המלוים הקבועים של הרבי לא התאפק ושאל אותו מדוע לגוי הוא מקדיש זמן וליהודי הוא מניד ראש בלבד? ענה לו הרבי 'לעולם אל תרכיץ ראש בפני מי שאיננו יהודי. יהודי השכינה שורה על ראשו ואסור להריד אותה בפני מי שאיננו יהודי'.

ובכן זו המיוחדות שלנו. יש לנו שכינה שמתגלה בנו. ועל זה נלחם משה רבינו.

ויכול אדם להגיע לרמות גבוהות ביותר בהשראת השכינה על עצמו אם רק רצה. ואנו מתפללים ע"כ "פותח את ידיך ומשביע לכל חי – רצון". מסביר הרב ברוך שפירא זצוק"ל שהתפילה היא על הצורך ב- רצון.

אם יש רצון, אדם יכול להגיע לכל מקום. אנו רואים כיצד מדע הרפואה מתקרב להבנה שיש בטבע הרבה יותר ממה שחשבנו. רק לאחרונה יצאו כמה בכירים בעולם הרפואה בהצהרות מפתיעות על חשיבות הכורכום למערכת החיסון. בחשיבות השמחה כולם כבר הכירו ולאט ולאט המדע מתכנס לתוך הבנות התורה את האדם והעולם.

אומר לנו גדול הרפואים שצריך לאכול מכל דבר מעט כדי שגופנו יוכל לקבל את כל מגוון החומרים הדרושים לו כדי לפעול. ואם הגוף לעיתים רגיש לסוג מסויים של אוכל אז צריך למצוא השלמה ממזונות אחרים כדי לספק לו את הנדרש.

למשל בחורף זקוק גופנו לכמויות גדולות יותר של ויטמין C בגלל התמודדות הגוף עם מצבים קיצוניים ואכן יש אותו בשפע בפירות ההדר המצויים בעונה זו.

ובכלל ירקות העונה מתאימים לצרכים העונתיים של הגוף. לעיתים רבות פצעים בפה הם פשוט חוסר בוויטמינים ואכילת ירק מתאים (עגבניה, גמבה) יכולה להעלים אותם.

לכן יש חשיבות כפי שכתבנו לאכול מכל המגוון הקיים בעונה ואין צורך בהרבה כי הגוף יודע להוציא מהאוכל יותר טוב מכל חברה המייצרת תוספי תזונה.

למעשה אדם צריך לערוך 'מחקר מדעי' על ההתאמה של סוגי אוכל לגופו. יש אנשים שדווקא סוכר דרוש להם ויש כאלו שקפה מסייע וכן לאהר אדם זקוק לחומרים שונים בגוף ויש לכל חומר מספר וריאציות של הופעה בטבע ולפני שרצים לרכוש תוספי תזונה רצוי לנסות ולבדוק ממה יודע הגוף שלנו להפיק את המיטב. נכון לעיתים יש צורך בכמויות גדולות או שלגוף יש בעיה אקוטית של צורך בחומר ואז צריך להכניס לתפריט את החומר בצורת תוסף. ורצוי להתייעץ עם נטורופט מנוסה.

לתגובות: 055-6612651 | דוא"ל: mbenarye@gmail.com

העלון מוקדש לזכר ולע"נ
זלדה בת **משה כהן** ז"ל,
נפטרה ב-י"ט אדר תש"ז. יהי זכרה ברוך!

המשפחה בפרשה

הרב עו"ד דוד הלפגוט, L.L.M.
מומחה לדיני משפחה, מגשר ויועץ זוגי

האם צריך להחמיא לבן הזוג?

המשימה המרכזית בנישואין היא חיזוקים רגשיים.

כל אחד זקוק למילה טובה, לחיוך אוהד, למבט חביב, ליחס. אין אדם בעולם שלא זקוק למחמאות או לשבח. הצמאון הגדול ביותר של האדם הוא לקבל חיזוקים רגשיים ומחמאות. הכלי החשוב ביותר של האנושות הוא אמירת התודה והשבח. הקדוש ברוך הוא איננו זקוק לשבח מאיתנו הוא שלם בכל השלמויות המוחלטות ואף על פי כן אנחנו מזמרים בתפילה: "שבח נותנים לו כל צבא מרום תפארת וגדולה".

המחמאה מעודדת עשייה, כשאתה מחמיא לבן הזוג נוצרת אצלו מוטבציה להשתפר, ובכך גם הצד המחמיא מרויח מהשבח. המשבח מתקרב רגשית לצד אותו הוא שיבח ומתחבר לדברים החיוביים שלו ומפסיק לראות דברים שליליים אצל זולתו.

למילות החיבה ולשבחים יש תפקיד חשוב מאוד בחיזוק הקשר הזוגי.

המחמאה מעצימה את בן הזוג ומסייעת לעיצוב נכון של האישיות של בן הזוג ושל חיי הזוגיות.

המחמאה מקיים מצוות ואהבת לרעך כמוך כשהוא מביע הערכה כנה לבן הזוג. ותמורת המחמאה בן הזוג ישמח לעשות למען זולתו ולעזור לו להגיע לשלמות חפצו.

כך גם מלמדת אותנו מצוות מחצית השקל שהאדם הוא רק "חצי שקל", "חצי" בן אדם. על מנת לתת תרומה של "שקל" שלם, על מנת להיות אדם שלם, כל אחד זקוק לבן זוג. על מנת להיות שלם רגשית כל אחד זקוק לאישור ולחיזוק ממישהו שהוא קרוב אליו, מישהו מבפנים, מישהו "מהבית" מישהו שישלים אותו. אם בן הזוג מקבל חיזוקים רגשיים ומתאימים ומספקים ואישור מ"הבית" למעשיו, הוא לא יהיה זקוק לאישורים או לחיזוקים או ריגושים "מבחוץ". בן הזוג המאושר הזה ירגיש שהוא מסופק רגשית ובעל בטחון עצמי, שמח ורגוע תמיד. אדם שרעב למחמאות, הוא כעסן, ותמיד בלתי מרוצה.

כשם שאדם זקוק לאכילה ולשתיה בכל יום מחדש, כך הוא זקוק ורעב למחמאות ולחיזוק הקשר הרגשי. לכן יש צורך בהרעפת מחמאות על בן הזוג באופן עקבי כל יום מספר פעמים ביום, ללא יוצא מן הכלל. אם אינך יודע כמה זקוקה בת הזוג למחמאות תשאל אותה על כך. מותר לך גם לשאול אותה מה תוכן המחמאות שהיא זקוקה להם ומה הכמות היומית שהיא צריכה להם. המחמאה היא הדלק העיקרי למערכת הזוגיות הבריאה, והיא צריכה להיות משובחת ביותר. המחמאה אסור לה שתהיה מזוייפת.

מחמאה מזוייפת גרועה מאשר לא לתת מחמאה כלל. שפת הגוף וצליל האמירה עלולים לסתור את המחמאה, ואז המחמאה עלולה להפוך "לעקיצה". תפקיד המחמאה היא לחדור לליבו של הזולת, ולהעצים אותו בדיוק בנקודה בה הוא נזקק למחמאה, ובתדר שמתאים לו. בן הזוג מבחין תמיד האם המחמאה היא אותנטית או מזוייפת. וכשהיא מזוייפת, או שאיננה מתמקדת בנושא שהוא נזקק לו, למרות שהחמאת לו מאה פעמים ביום, דומה כאילו שלא אמרת לו מחמאה מעולם. לעומת זאת, כשהמחמאה נאמרת בצורה המתאימה לצורך הנפשי של בן הזוג, היא מעבירה אליו מסר שאיכפת לך מבן הזוג, ושאתה מתייחס אל בן הזוג ואל מעשיו בכבוד ובהערכה.

כתוצאה מהמחמאה היום יומית, בן הזוג ירגיש שהוא איננו בודד בעולם אלא יש לו תמיכה ואהדה של נפש קרובה ורעבנו למחמאות סופק לו.

על השאלה כיצד מחמאים לבן הזוג? איך נותנים משוב אחד לשני? אתם מוזמנים לקרא בפעם הבאה.

זכרו! הזוגיות היא הנכס החשוב ביותר שלכם, טוב וגאוה להתייעץ.

לתגובות: 054-4966433 | דוא"ל: adavi@walla.co.il

